

עפ"ת 6063/11/18 - מרדכי בנימין נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 18-11-6063 בנימין נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: מס' תיק חיזוני

בפני כבוד השופט איל באומגרט
ה המבקש: מרדכי בנימין
נגד מדינת ישראל
המשיבה: החלטה

- לפני בקשת להארכת موعد להגשת ערעור על פסק דין של בית משפט לטעבורה בחיפה אשר ניתן
ביום 18/4/25, בתת"ע 10372-07-16.

הצדדים הודיעו על הסכמתם לפיה, החלטת בית המשפט בבקשת תינוקן על סמך הכתובים ללא צורך בדין
בנסיבות הצדדים.

2. נגד המבקש הוגש כתוב אישום המיחס לו נהייה בנסיבות של 120 קמ"ש במקום בו מותרת נהיגה
בנסיבות של 90 קמ"ש. המבקש ביקש ביקש להישפט. אולם, לדין כאמור היה להתקיים ב- 4/4/17 לא
התיצב המבקש מאחר ולא בוצעה אליו הזמנה כדין. ב"כ המשיבה ביקש לזמן את המבקש מהמען:
ירושלים 6 כפר-סבא.

3. בבוקר הדיון שנדחה ליום 17/11/19, עתר המבקש לדוחות אותו מהטעם שהוא נקרא לתת תרומות דם
באופן דחוף. משכך, נדחה הדיון ליום 25/4/18. דא עתה, המבקש לא התיצב לדין שנקבע ל-
25/4/18, ובהכרעת הדיון נקבע כי מאחר וה המבקש עתר לדחית הדיון הקודם, חזקה עליו שקיבל את
ההחלטה המורה על דחית הדיון, ולכל הפחות, היה עליו לפעול לקבלתה. משכך, מצא בית משפט
קما לדון את המבקש בהעדרו ולהרשיעו.

בגזר דין, מצא בית משפט קמה להשית על המבקש כניסה בשיעור של 800 ל"נ.

ה המבקשמן להשלים עם פסק הדין ועתיר לביטולו. בבקשת טען המבקש, כי הזימון נשלח לרח' ירושלים 6 כפר-
סבא והוא מען שני. המבקש ציין כי הוא מתגורר מזה 32 שנה ברוח' גורדון 6 כפר-סבא.

4. בהחלטה מיום 18/9/6 דחה בית משפט קמה את הבקשה, תוך שבית משפט קמה מנמק את החלטתו
בכך שבבוקר הדיון, שאליו לא התיצב המבקש, הוא הגיע בבקשת דחיה ומשכך היה עליו לפעול לקבלת

ההחלטה. עוד קבע בית משפט קמא, כי נוכח בבקשת הדחיה שהגיש המבוקש, חזקה עליו שקיבל את ההחלטה בדבר דחיתת מועד הדיון.

כמו כן, קבע בית משפט קמא, כי העונש שנגזר על המבוקש אינו חורג ממתחם הענישה הנורוג.

5. בבקשת דין חוזר המבוקש על טיעונו. על פני עשרות עמודים, מצין המבוקש כי הוא מתגורר מזה שנים רבות בمعنى גורדון 6 כפר סבא, וכי האשם רובץ לפתחה של המאשימה, אשר המשיבה אשר מסרה לבית משפט קמא כתובות שגוייה למסירת כתבי-ידיין. המבוקש מצירף תמצית ממשרד הפנים המלמד כי מענו הוא אכן רח' גורדון 6, כפר סבא.

6. המשיבה מתנגדת לבקשת וטוונת כי המבוקש לא מסר טעם ממשי המוכיח את הדעת המצדיק הייתירות לבקשת להארכת מועד להגשת ערעור. עם זאת, המשיבה אינה מתיחסת בטיעוניה לנושא המען השגוי, שמסר בא כוחה בבית משפט קמא. بد בבד, סבורה המשיבה, כי אין לבקשת להלין, אלא על עצמו, בכך שלא בדק מה עלה בגורלו בבקשתו לדחיתת מועד הדיון.

כמו כן, סבורה המשיבה כי סיכון הערעור דלים.

7. סעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 קובע:

"בית המשפט רשאי, לבקשת מערער, להרשות הגשת ערעור או בקשת לרשות ערעור לאחר שעברו התקופות האמורות בסעיפים 199 ו- 200.".

בבש"א 5988/06 נגר נ' מדינת ישראל, בש"פ 9023/09 מוחSEN נ' מדינת ישראל, בש"פ 6907/11 קניון שפרעם נ' מדינת ישראל וע"פ 06/06/7754 ציפר נ' מדינת ישראל (פורסמו במגרים), נקבע כי בהליך פלילי, בנגד מהליך אזרחי, לא נדרש המבוקש לטעם מיוחד על מנת שבקשה להארכת מועד תיעתר. הטעם לכך נועז בוצרן ליתן שיקול דעת רחב לבית משפט שכן עסוקין בשאלת חפותו או אשמתו של אדם ובמידת עונשו. עוד נקבע באותו הילכות, כי ככל הגישה לבקשת נאשמים מקלה לעומת בקשות המדינה.

8. אין לשוכח כי המבוקש לא קפא על שמריו ופנה לערכאה קמא בבקשת לבטל פסק הדיון, תוך שהוא מדגיש ומציין כי הזמן נשלח למען שגוי.

בunningנו, דומה כי מקור התקלה הראשונית רובץ לפתחה של המשיבה אשר מסרה לבית משפט קמא מען שגוי. משכך, קשה להלום את טענת המשיבה כי חזקה על המבוקש שקיבל את ההזמנה לדין. אמנם, לא הוברר עד

תום, כיצד ידע המבקש על מועד הדיון הנדרשה וכייז ידע להגיש בקשה דחיה, אולם נוכח הקשיים העולמים מההמצאה למען שגוי, יש להעדייף את בירור המחלוקת לגופה.

משכך, הבקשתה להארכת מועד מתකבלת. הערעור יקובל והמציאות תעביר הערעור למועד על פי כללי הניתוב של בית משפט זה.

9. **המציאות תמציא את תוכן ההחלטה לצדים ותשלח למבקש לפי המعن רח' גורדון 6, כפר סבא.**

ניתנה היום, י"ז שבט תשע"ט, 23 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.